

SPEVNÍK

2000
POVRAZNIK

Darmoděj

(Jarek Nohavica)

Ami Emi
1. Šel včera městem muž
Ami Emi
a šel po hlavní třídě,
Ami Emi
šel včera městem muž
Ami Emi C
a já ho z okna viděl, na flétnu chorál
G
hrál,
Ami
znělo to jakozvon a byl v tom
Emi
všechn žal,
F
ten krásný dlouhý tón,
F#di
a já jsem náhle věděl:
E7 Ami
Ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční
košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky,
otázky.

Am, Em, , , Am, , F#di, E,
Am, Em, , , Am, , F#di, E

R: Na na na

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za
kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho
divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl kdo je onen
pán onen pán

4. Celý se strachem chvěl,
když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma
Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve
vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v
záchodě,
a já jsem náhle věděl:
to je Darmoděj, můj Darmoděj.

Ami Emi
R: Můj Darmoděj,
C G
vagabund osudů a lásek,
Ami F F#di
jenž prochází všemi sny,
E7

ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo,
jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se
slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní
obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na
chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechn žal, ten krásný
dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl:
ano, já jsem on, já jsem on.
R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a
lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům
vyhýbá se,
váš Darmoděj krásné zlo jed mám pod
jazykem
když prodávám po domech jehly se
slovníkem.

El Condor Pasa (Simon & Garfunkel)

Emi G
1. I'd rather be a sparrow than a snail

Emi
yes I would if I could I surely would

G
I'd rather be a hammer than a nail
Emi
yes I would if I only could I surely
would.

C
R: Away I'd rather sail away

G
like a swan that's here and gone

C
a man gets tied up to the ground

G
he gives the world its saddest sound
its saddest

Emi
Sound.

2. I'd rather be a forest than a street
yes I would if I could I surely would
I'd rather feel the earth beneath my
feet
yes I would if I only could I surely
would. C, G, C, G, Emi

Fotbal (Jarek Nohavica)

Ami
V neděli v pět
deset
C
sraz u Baníku
G
desítka vleze se
Ami E
pak ještě jedna
Ami
Co čumíš frajere
C
chceš do cifer-
níku?
G
Jestli mě dožereš
Ami E
hele jsem bedna

Dmi
Tribuna na stání
Ami
Necpi se vřede!
F Dmi
Hadráři Sparťani!
E
Ostrava jedem!
Ami
už to má správný
var
Dmi
jen počkej až tě
E
Dobrý den sportu
zdar
Ami
fotbalu zvláště

Tři nula na rohy
a jinak šulnul
Berte je přes
nohy!
liga je liga
dnes jsem měl
odpolední
tak jsem to pulnul
Zacláníš chlape
sedni!
Navalte cíga!
Zelená je tráva
Rozhodčí nekřepčí!
Ostrava jedem
Ostrava!
Kula je nejlepší!
Pětku mě lístek
stál
tak se ukážete
Dobrý den sportu
zdar
fotbalu zvláště
Lumpové hovada!
Chovanec karta!
Jesličky - paráda!
Šij to na bránu!
Bijte je Pražáky!
Hanba Sparta!
Jaký sakypaky
sedum banánů
Stojím v davech
lidu
jsem fanda svého
klubu
Ten gól byl z off-
sidu!
Sudímu rozbít
hubu!
Kde je ten
autokar?
Propíchnout
pláště!
Dobrý den sportu
zdar
fotbalu zvláště

Ty mlč ty páprdo!
No ty v tom
baloňáku!
Fotbalu rozumíš
jak koza ná-
laďáku.
Být tebou tak
nežvaním
a radši mažu
jinak se
neubráním
pak ti ukážu
V neděli po fot-
bale
kdo umí ten umí
Hej vrchní jseš
pomalej!
Šest nula na
rumy!
Já bych jim ukázal
Na šachtu s nima!
Dobrý den sportu
zdar
fotbal je prima!

Frankie Dlouhán

(Jan Nedvěd)

D **G** **D**
Kolik je smutného, když mraky černé jdou?

A D
Lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

G D
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl.

A G D
Za čas odletěl, každý zapomněl.

A
R: Měl kapsu prázdnou Frenky Dlouhán

G D
po státech toulal se jen sám

G D A A+
a že byl veselej, tak každé měl ho rád

G
tam ruce k dílu mlčky přiloží

D Hmi G
a zase jede dál a každé, kdo s ním

A G A D
chvilku byl, tak dlouho se pak smál

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl.
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál

R:...

Tak Frenkyho vám jednou našli, přestal žít.
Jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
Farář píseň pěl, umíráček zněl

R:...

Hobo

(Wabi Ryvola)

C **Emi**
1. Já nechci bejt sám, když koleje duní
Dmi G C
a temná noc, do dále ubíhá.

Emi
Co z toho sakra mám, že znám plno vůní,
Dmi G C
dalekejch cest pohledy v očích mám.

F **Ami**
Tak co z toho mám, že v srdci mám touhu,
Dmi G7
jenom se mrknout za nejbližší strouhu,

C **Emi**
já často šněroval svý toulavý boty,
Dmi G C
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

B G
R: Tmou nákladní vlak těžce duní,
C B G
v mejch uších jenom vítr šumí,
C F C G
kraj kolem trati spí, jen mašinfýra bdí.

C B G
Má ruku na rychlostní páce,
C B G
má topič plný ruce práce,
C F
já si na nápravě zpívám
C G7 C
tu píseň, kterou vlaky hřmí.

2. Když vagóny hřmí a brzdař tě honí,
necejtíš hlad, nohy tě nezebou,
jen ležíš na střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšťala řve a tunel před tebou,
tak co z toho mám, že znám celý Státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím u trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R:...

3. Můj osobní vlak je vagón s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře,
tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě sbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R:...

Island

(Wabi Ryvola)

C Ami Emi F
1. Má zem je krásná jako stín červených

C
borovic,

Ami Emi F
tam, kde je Island, hoří den jako knot

E
voskovic,

Ami Emi Ami
hřímá zemí fjordů severák,

F Dmi E
má země zpívá jako pták,

C Ami Emi F
vím, že je příliš vzdálená, vzdálená,

C
vzdálená.

2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník,
jenom mech a lišejník.

3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

Já odcházím

(Greenhorns)

Dmi

1. Já odcházím, já už se loučím,

F Dmi
mraků se ptej, snad cestu znaj.

F Dmi
Já odcházím, s tvou láskou končím,

Gmi A7 Dmi
toulavej směr můj boty maj.

R: Tak já jdu dál, už zvolna splývá,
s modrou nocí můj dlouhej stín.
Tak já jdu dál, tak už to bývá,
neptej se kam, sám to nevím.

2. Já odcházím, z kytary svojí,
prach opráším poklidnejch dní.
Dost kytek znám, co lásku hojí,
i písni znám, co dlouho zní.

R: ...

3. Já odcházím a kompas který,
u sebe mám je zbytečný.
Já odcházím, ten kompas starý,
stejně nemá směr zpáteční.

R: ...

Michalův song

(Michal Tučný)

D **A**
1. Tenhle ten song patří všem, co maj
A7 D D7
potíže s figurou.
G
Já jmenuju se Tučný a mám postavu
D D7
vydulou.
G
Já bejvával malej štíhlej kluk, kterej si
D
o muzice snil
A
a na nástroje strunný zkoušel jsem si
A7 D
barré styl.
2. Dřív, než jsem se nadál bylo mi
dvanáct a půl,
v parcích jsem sedával s bendžem jako
trubadúr.
Až potom můj starší brácha si založil
vlastní band
a já ve třinácti hrával s nima dixieland.
3. Přibývala léta, přibývaly nesnáze,
rychlejc než ty léta přibýval jsem
na váze.
Našel jsem si totiž v dobrém jídle
na nešťastný lásky lék,
až v zrcadle jsem zjistil, že by se mě i
Golem zlek.
4. Životu člověk musí platit daň
i s úroky,
jenže širší člověk má i srdce široký.
Řek jsem si: No co nadělám? Vzal bendžo
a začal hrát
a zjistil jsem, že mám i tak život
strašně rád.
5. Tak nebudte zoufalí, když zjistíte
nejednou,
že vám kalhoty v pase prostě nějak
nesednou,
jen neberte vážně váhy, třeba je
vadný závaží,
/:A nebo si řekněte: Ta váha si mě
neváží!:/

Kamarád

D
Měsíc cestou svojí nad řekou když
hvězdy provází,
každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,
G D
lajlalaj ...,
A **A+** **D**
jdeme spolu cestou dál, aby oheň
věčný kamarádství plál.
D G A Hmi
R: Lajlalaj ...
2. Někde v dálce život probouzí se,
jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra
šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši
pláč a smutek ukrývej.
R: Lajlalaj ...
3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň
utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen
"ahoj" do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak
šeptem řeknou: byl to kamarád.
R:

Mikymauz

(Jarek Nohavica)

Ami G C
1. Ráno mě probouzí tma sahám si
F
na zápěstí,
E F
zda mi to ještě tluče jestli (zdali) mám ještě
E
šťěstí
Ami G C
nebo je po mně a já mám voskované
boty
E F E
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty
2. Není co není proč není jak není kam,
není s kým není o čem každý je v
sobě sám
vyzábělý Don Quijote sedlá svou
Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
E F Dmi E
R: Zapínám telefon - záznamník cizích
citů
F Dmi E
špatné zprávy chodí jako policie
za úsvitu
Dmi G
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční
pauze
C E
měl bych se smát, ale mám úsměv
Mikymauze
Ami G F E
rána bych zrušil
3. Dobrý muž v rádiu pouští Chick Coreu
opravdu veselo je asi jako v mauzoleu
ve frontě na mumii mám kruhy pod
očima
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá
4. Povídáš něco o tom co bychom
dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli
všechno se halí v šeru čím to bylo vinou
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?
R: Postele rozdělené na dva suverénní
státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční
dráty.
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá
zloba,
dráty bych zrušil .
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta

krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani
bílé,
kdy není tma ale ještě ani vidno
není,
bdění je bolest bez slastného
umrtvení.
6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v
třísle,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic
myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje
slzy,
na život už je pozdě a na smrt ještě
brzy.
R: Co bylo kdysi včera, je jako nebylo
by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se
stejně stanou
a chleba s máslem padá na zem
vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti ple-
tou
jak špionážní družice letící nad plane-
tou
svlíknout se z pyžama to by šlo ještě
lehce
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi
mluvit nechce
8. Z plakátu na záchodě prasátko
vypasené
kyne mi zatímco se kolem voda dolů
žene
všechno je vyřčeno a odnášeno
do septiku
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků
R: Sahám si na zápěstí a venku už je
zítra
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra
jsem napůl bdělý a napůl ještě
v noční pauze
měl bych se smát ale mám úsměv
Mikymauze
lásku bych zrušil
9.=1
10.=1

Mokrý duše (Hop Trop)

Ami Emi Ami

1. My seděli to zamračený ráno

Emi D

u řeky, jen kousek za městem,

F C Ami G

na obrácený lodi, u grogu, jak to
chodí,

Dmi G E7

se vysmívali všedním starostem.

2. Ta kytara, co dal mi s sebou brácha,

ktorej říkal: "Moc ji nevomlať!",

za všechny prachy stála, hlavně,

že trochu hrála,

ta překližková hrůza, lad' jak lad'!

F Bb F

R: Partu cvoků, co maj' duši mokrou,

Dmi C G

život jednou do cesty mi dal,

F C

[jsem rád, že to tak bylo, to se mu
podařilo,

Dmi G C C7 E7

sám bych si snad líp nevybral. :]

3. Na břehu kalný spěchající vody,

kolem který vede stará trať,

my zpívali a hráli jen vo tom, co jsme

znali,

a i když trochu falešně, tak ať!

F Bb F

R: + partu cvoků, co maj' duši mokrou ...

Jarní Kurýr (Miky Ryvola)

C F C

Dunění kopyt večer slýchávám,

Emi E7

údolím jarní kurýr jede k nám,

Ami G F E7

v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,

Ami G F E7 Ami

přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,

Ami G F G

Ví, celej kraj to ví, veze nám jaro

F E7 Ami

v brašně sedlový..

Zase jdou krajem vánky voňavý,

vobouvám svoje boty toulavý,

dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,

tyhle toulavý boty nezastaví,

mám boty toulavý, ty ani kouzlem

nezastaví..

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,

musím jít stopou bílou toulavou,

neplakej, že se ztratím, do roka se

vrátím,

prošlapám cestu domů jarní travou,

víš, ty to dobře víš, ty moje boty

nezastavíš.

Můj pes

(Jarek Nohavica)

E F#mi E A Hmi E
Můj pes je gróf mezi psy, co chlup, to skvost, co zub, to hrouda
zlata.

A E F#mi E D E A E
Ocasem dělá elipsy, když vrčí na štěňata. Můj pes je psem z Anglie,
po otci lord, po mámě lady,
hodný na hodné lidi je a zlý je na obejdy.

D E A D E A
R: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,
D E A H E
velké chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo,

D E A D E A
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
D E A Hmi E A
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

Můj pes je psí prototyp, on modelem být moh psímu sousoší
od pondělí do soboty prolenoší.

Můj pes je rek – hrdina, běda lumpovi, jenž by na práh šláp,
slupnut by byl jako malina, á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
pelech má u kredence, vysoké je inteligence,
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

A E F#mi E A
My dog is a dog number one yeah...

Námornícka (Vidiek)

Námorníkom česť a sláva
Pa pá pá papá pa pa
C F CF
Keď láska ťa raz navždy opustí
C F CF
A noc je dlhšia ako deň
C F CF
Keď nevieš vybrať si z dvoch možností
C F C
pre jednu rozhodnúť sa len:
Ami EGD
Hhhh ...
C F
Vždy nádej máš
C F
Ak si sám
C F
Príd' k nám
C G
Pridaj sa k nám
A Dmi CG
Sme všetci ružolíci sme spievajúci námorníci
C F G
Pa pá pá papá pa pa
Loď ako šíp na vlnách hrdo pláva
Námorníkom česť a sláva
Pa pá pá papá pa pa

....
A nasadíme ...
Zapni brzdu ...
....

.....
Keď láska z tela sa ti nestratí
A sleduje ťa divný tieň
Keď mužná sila sa ti nevráti ...

Neviem byť sám (Elán)

F Dmi
Nestrážim maják, nie som pocestný v púšti
B C
Z úloh pre silných nezložím skúšky
Priateľov každú noc môj telefón trápi
Na tričku nosím dúhový nápis:
F C Dmi G
Nevieš byť sám, nevieš byť sám, sám
B
V meste sám žiť nechcem,
C F (C)
Neviem byť sám.
Neviem byť sám, neviem byť sám
Sám v meste lásky, kde ste, neviem byť
sám.

Nad ránom príde ku mne na balkón hviezda
Vtáci tu v starom klobúku hniezdia
Pred flámom mačky zložia mláďatá v spálni
U mňa je počet osôb vždy párny.
Dmi B
Sklá výkladov zrkadlia tvár
G B C
Sen sa túla po uliciach
Ja hľadám pár, ty dotyk rúk
Človek v meste nemá byť sám.

Mesiac vraj
svetlom ostrie žiletiek brúsi
Samote stačí súmrak a úsvit
Priateľov každú noc môj telefón trápi
na tričku nosím dúhový nápis.

O blechách a tak (Karel Plíhal)

Ami Emi

1. Jsem starý penzion pro osamělé blechy,

Dmi E

ne každá blecha má to štěstí, že má chotě,

Dmi E

celé dny poslouchám ty jejich marné vzdechy,

Dmi D#dim E

všechny se upíjejí někde o samotě.

2. Tak blecha Jindřiška přišla o svého druha,

v předvečer svatební to pro ni rána byla,

zapíjel svobodu a chlastal jako duha

a krevní destička mu v krku zaskočila.

G C G Ami Emi

R: Tyhle tragédie bleší vás jistě nepotěší,

F G C G

buďme k nim trochu vlídnější,

C G Ami Emi

vždyť i lidé krev si pijí a, koneckonců, žijí

F G E

a svět je stále krásnější.

3. A bleše Tamaře zas blešák s jinou zahnul,

jednou je přistihla, no prostě - žádná psina,

pod tíhou svědomí on na život si sáhnul,

skočil mi do dlaně, když fackoval jsem syna.

4. A blecha Renata je osamělá matka,

starej si odskočil na kolemjdoucí jehně,

to jehně zavedli na nedaleká jatka,

co nocí proplakala na mém pravém stehně.

F G C F G C

R: + a svět je stále krásnější

Petěrburg (Jarek Nohavica)

Ami

Když se snáší noc na střechy

Petěrburgu,

Dmi E7 Ami

padá na mne žal.

Ami

Zatoulaný pes nevzal si ani kůrku

Dmi E7 Ami

Chleba, kterou jsem mu dal

C Ami E7

[:Lásku moji kníže Igor si bere

Ami Dmi E7

nad sklenkou vodky, hraju si

s revolverem,

Ami

havran usedá na střechy Petěrburgu,

Dmi E7 Ami

čert aby to spral.:]

Nad obzorem letí ptáci slepí v záři

červánků

moje duše, široširá stepi, máš

na kahánku.

[:Mému žalu na světě není rovno

vy jste tím vinna Naděždo Ivanovno

vy jste tím vinna až mě zítra najdou

s dírou ve spánku. :]

Šípková ruženka (Jíří Schelinger)

Gmi

F

1.Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,

Gmi

Dmi

žádný princ tam v lesích ptáky neloví,

ještě spí a spí a spí dívka zakletá,

u lůžka jí planá růže rozkvétá.

B

C

Gmi

To se schválně dětem říká,

D#

F

B

Dmi

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,

Gmi

F

že se dům probouzí

B

D#

a ta kráska procitá,

Cmi

Dmi

Gmi

zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2.Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,

kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,

vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,

žádný princ už není, musíš tam jít sám.

To se schválně dětem říká,

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,

že se dům probouzí a ta kráska procitá,

zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

Gmi

F

R:Musíš vyjít sám,

B

D#

nesmíš věřit pohádkám,

Cmi

F

Gmi

čeká dívka dál, spí tam v růžích,

Cmi

F

Gmi

čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Přítel

A

1.Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten

E

čas,

D

táhlo nám na dvacet a slunko bylo v

E

nás,

Hmi

vrabci nám jedli z ruky,

D

život šel bez záruky,

A **E/G#**

ale taky bez příkras.

2.Možná že hloupý ale krásný byl

náš svět,

zdál se nám opojný jak dvacka cigaret

a všechna tajná přání

plnila se na počkání anebo rovnou

hned.

Hmi

R:Kam jsme se poděli

D

kam jsme se to poděli,

A **E** **F#mi**

kde je ti konec, můj jediný příteli,

Hmi **E**

zmizels' mi, nevím kam,

F#mi7 **D** **A**

E/G# D/F# A E

sám, sám, sám, jsem tady sám.

3.Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu

noc,

jich bylo pět a tys mi přišel

na pomoc,

jó, tehdy nebýt tebe tak z mých

dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.

4.Dneska už nevím jestli příběh by

jsi zas,

jak tě tak slyším máš už trochu vyšší

hlas

a vlasy - vlasy kratší, jó, bývali jsme

mladší,

no a co, vem to d'as.

R:Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,

kde je ti konec, můj jediný příteli,

zmizels' mi, nevím kam,

sám, sám, sám, peru se teď sám.

5.Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten

rok,

každá naše píseň měla nejmíň třicet

slok,

a my dva jako jeden ze starých

reprobeden

přes moře jak přes potok.

6.Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,

měl pravdu,

přišla potom spousta malých dní

a byla velká voda, vzala nám, co jí

kdo dal

a tobě i to poslední.

R:Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,

kde je ti konec, můj jediný příteli,

zmizels' mi, nevím kam,

sám, sám, sám, peru se teď sám.

7.Jestlipak vzpomínáš si na to jakýs'

byl,

jenom mi netvrď, že tě život naučil,

člověk, to není páčka,

kteřou si, kdo chce, mačká,

to už jsem dávno pochopil.

8.A taky vím, že srdce rukou

nechytím,

jak jsem se změnil já, tak změnil ses

i ty,

a přesto líto je mi, že už nám

nad písněmi

společné slunko nesvítí.

R:Kam jsme se poděli kam jsme se to poděli,

kde je ti konec, můj jediný příteli,

zmizels' mi, nevím kam,

sám, sám, sám, peru se teď sám.

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

C F6 F#6G6

1. Tak, jako jazyk stále naráží

C

na vylomený zub,

F6 F#6 G6

tak se vracím k svému nádraží,

C

abych šel zas dál,

F6 G6

přede mnou stíny se plouží

C Cdim

a nad krajinou krouží

F6 F#6G6 C

podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6

R: Tak do toho šlápní ať vidíš kousek

C

světa

F6 G6F6 C

vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,

F6 F#6 G6 C

telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6 F#6 G6 F#6 F6 C

to nekonečně dlouhý monotónní blues,

C F6 F#6 G6

Je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu

F#6 F6 C

na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se

nocí toulaj',

co si radši počkaj', až se stmí, a pak

šlapou dál,

po kolejích táhnou bosí a na špagátu

nosí

celej svůj dům - deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Tajomstvo

(Dušan Franců)

C **Ami**

Ešte je v povetrí vůňa trávy

C C7 F

stále nás neprešiel hlúpy vek

Dmi G

Srdce ti nakreslím cez pol hlavy

F G4 G

Ešte je priskoro na nárek.

C F

Tajomstvo slávy nemá nijakú cenu

Dmi G

niečo čo chráni proti všetkému zlému

F

už sa hľadá

C F

Veríme v lásku, nech má aké chce meno,

Dmi G

veríme v zázrak medzi nebom a zemou

F

kým sa to dá.

Ešte sú pri nás anjeli strážni,

aj keď ich vidieť nechceme,

Prečo je pre nás problém tak vážny

dodržať slovo sľúbené?

Hľadáme pravdu

a ten kto ju našiel

zapadol slávne

do poriadnej kaše,

hlúpo to znie,

Veríme v lásku,

nech má aké chce meno,

veríme v zázrak

medzi nebom a zemou

kým sa to smie.

Dokiaľ nám nevdí padať z výšky

sme ľahkí ako to páperie.

A nikto nesmie otrhať lístky

zo stromu kde spolu pristaneme.

Nech sa nám darí

vždy mať k sebe blízko,

nech je nám spolu

stále tak isto,

čo viacej chcieť?

Veríme v lásku,

nech má aké chce meno,

veríme v zázrak

medzi nebom a zemou

v najkrajší svet

Tunel jménem čas (Miky Ryvola)

E G#mi E7 A

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,

Ami E F# H7

těch asi už se nezbavíš do posledních dnů

E G#mi E7 A

A hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj spát,

Ami E F6 E

Tvá dráha míří k tunelu a tunel ten má hlad.

2. Už tolikrát ses mašinfry zkusil na to ptát,

kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,

Proč vlaky, co si každou noc pod oknem laděj hlas

polyká díra kamenná - tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky odvezly, to jenom pánbůh ví,

tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový

A po kolejích zmizela a spadla za ní klec,

co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích

a honky tonky piáno a uplakanej smích

A písničky a šťastný míle na tuláckej pas

už spolkla díra kamenná - tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede - a to už bude zlý

snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí

A veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát

tvá kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední

minér svou práci nestačí, dřív než se rozední

Ten konec moh bejt veselej, jen nemít tenhle kaz

tu černou díru kamennou - tunel jménem Čas.

Tři čuníci

(Jarek Nohavica)

C

1. V řadě za sebou, tři čuníci jdou

Ami

ťápají se v blátě cestou necestou.

Dmi

G7

Kufry nemají, cestu neznají

Dmi

G7

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R: Uiiiiii ui uiiii, ui ui ui, uiii ..

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem

Tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem

Lidé zírají, důvod neznají

Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

3. Levá pravá teď, přední zadní už,

tři čuníci jdou, jdou, jako jeden muž

Žito chřoupají, ušima bimbají

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech

sednou ku studánce na vysoký břeh

Do vody koukají, kopýtko máchají

Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají.

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitulí se čumák na čumák

Blesky blýskají, kapky pleskají

Oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají

6. Za tu spoustu let co je světem svět

Přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

V řadě za sebou, hele támhle jdou

Pojďme s nima zaspívat si jejich píseň

veselou.

Čas to vzal (Hop Trop)

Dmi Bb

1. Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,

F Bb

vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,

Ami Dmi

a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]

2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,

a do plamínků jen mlčíváli spolu stejnou řečí,
je to tak [: dávno a čas to vzal. :]

F Gmi Dmi

R: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,

F Gmi Bb

postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků

Ami Dmi

chtěly se [: toulat po hvězdách. :]

3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mýho bloku,

mý hlavě dřavý napovídal občas ňákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.

R:

4. Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,

šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchodáku,

třeba jen [: volnost na cestách ... :]

Cukrářská bossa-nova (Jarek Nohavica)

C Edim Dmi G

Můj přítel snídá sedm kremrolí

C Edim

a když je spořádá, dá si repete

Dmi G

cukrlátko.

C Edim Dmi G

On totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí

C Edim

a je to paráda chodit po světě

Dmi G C Edimmi G

a mít, mít v ústech sladko."

C Edim Dmi G

R: Sláva, cukr a káva a půl litru

Becherovky,

C Edim Dmi G

hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes

dělá čtyři stovky.

C Edim

Všechny cukrářky z celé republiky

Dmi G

na něho dělají sladounké cukrbliky

F G

a on jim za odměnu zpívá zas a znovu

F G C Edim Dmi G

tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek, říká, že nad ni není, že je famózní, glukózní monstrózní ať si taky dám.

Koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek a já mám podezření, že se zakulatí jako míč a až ho někdo kopne odkutálí se mi pryč a já zůstanu sám, úplně sám.

R:...

3. Můj přítel už na špičky si nevidí, postava Fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary.

On ale říká: „Glycidy jsou pro lidi,“ je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo se zkáruje, někdo se zfetuje

19 a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari
R:...

Obsah

Darmoděj	2
El condor pasa	3
Fotbal	3
Frankie Dlouhán	4
Hobo	4
Island	5
Já odcházím	5
Jdem zpátky do lesů	6
Michalův song	7
Kamarád	7
Mikimauz	8
Mokrý duše	9
Jarní Kurýr	9
Můj pes	10
Námornícka	11
Neviem byť sám	11
O blechách a tak	12
Pěťerburg	13
Šípková Růženka	13
Přítel	14
Rosa na kolejích	15
Tajomstvo	16
Tunel jménem čas	17
Tři čuníci	18
Čas to vzal	19
Cukrářská bossa nova	19